

Radujem se načelima po kojima ste radili i čestitam na uspješnom prijedlogu za javnu raspravu. Moj skromni dodatak bi bio: a) u predgovoru novog pravopisa uz objašnjenje glasovnih načela obvezno dodati da je glasovno načelo po kojem se ravnamo plod njemačkog lingviste (ne lingvista) i psiholongviste (ne psiholongvista) Johana Christopha Adelunga i da glasi: '\\ Schreib wie du sprichst und sprich wie du denkst\\' (write as you speak and speak as you think). To bih stavio zbog stoljetnog nametanja neistine koju su generacije učile da je to plod onoga... koji je negirao našu samobitnost. b) davno je usvojeno i u život provođenje načelo da je jezično blago naših narječja riznica iz koje smo dužni uzimati najbolje, pa tako želim reći da se izbjegava totalna ijekavizacija riječi u kojima je refleks jata, jer su mnogi ikavski oblici ušli u standard (čak ih pametno rabe i srpski lingvisti) i zbog jednostavnosti i ljepote potrebno ih je ostaviti kao dopuštene. Davno nam je V. Babukić preporučio da otklanjamo ono što slabo zvuči. Hibridne su riječi: uvrijeda, dječko, srjedina, a za često spominjane riječi grješan, grješkica, griješka svojevremeno se silno zalagao Vuk, pa bi ih potpuno izostavio, jer je to protiv jednostavnosti i lakoći izražavanja, a također ne bih uzeo kao hrvatske normalne riječi ni zatopljeti (mislim da se tako govori samo na HTV-u), posebice, zamolba i još neke riječi napravljene samo zbog razlikovnosti od drugih jezika. Ne izbacujmo riječ rad i sve izvedenice iz tog korijena, jer su naše, nisu tuđice i plodnije su od preferiranih riječi upolednik itd. Bio sam student prof. Lj. Jonkea i zalažem se da je sve dobro što nalazimo u djelima naših velikih pisaca. Pozdrav iz Livna.